

Tanulmányi jelentés

Nagytszeteletű Egyházmegyei Közgyűlés!

Amikor Esperes úr meghatározta a jelentések leadásának időpontját, június 20-át adta meg. Az arra a napra kijelölt Bibliaolvasó kalauz szerinti igeszakasz Józs 22 volt. Ebben a fejezetben többek között Ákánról olvasunk. Ő volt az, aki hűtlenül bánt a kiirtásra rendelt dolgokkal és Izráel egész közösségére haragudott meg az ÚR. Pedig ő csak egyetlen ember volt! Neki bűne miatt kellett elpusztulnia, sajnos nem is csak egymagában:

אִישׁ אֶחָד לֹא נָשָׂא בְּעוֹנוֹ: - Józs 22,20¹

Anélkül, hogy ecsetelnénk a történetet, elég annyi tanulság, amennyi az ember felelősségére vonatkozik, ráadásul az egyénére, akinek tette a közösségre hat és nem pozitív módon, hiszen Ákán miatt többen pusztulnak el. A tetteknek következménye van másokra nézve és ebben benne van a halál is. Hát ez a tanulás felelőssége. Nem keverem a szezont a fazonnal. A tanulásról beszélek, mert Ákán tette, paradigma. Ahol az ember nem Isten akarata szerint cselekszik, ott életellenes erőket szabadít fel, nemcsak magának, hanem másoknak is. Ezért kérdezem. Biztos Isten akarata szerint zajlik a tanulásunk? Biztos jól gyakoroljuk felelősségünket a tanulás terén? Biztos az élet jelei mutatkoznak körülöttünk ott, ahol a tanulásunk gyümölcseit aratjuk le? Mi és mások. Hiszen a tanulás is emberi tetteink egyike.

Amikor abaúji lelkésztestületi ülésünkön legutóbb találkoztunk, egy jóeli idézetről beszélünk. Arról, melyet Péter idéz pünkösdi prédikációjában. Ebben kitér a szolgálókra, akikre Isten kitölti lelkét. Még rájuk is.

Jóel 3,2

καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους

ApCsel 2,18

καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου

Akik a társadalom peremére kerültek. Azokra, akiket az Úr Övéinek tekint:

Jóel 3,2

ἐπὶ τοὺς δούλους καὶ

ἐπὶ τὰς δούλας

ApCsel 2,18

ἐπὶ τοὺς δούλους μου

ἐπὶ τὰς δούλας μου

Még a szolgálókra és szolgálólányokra is kitöltöm lelkemet abban az időben.²

¹ Biblia Hebraica Stuttgartensia (BHS-T) hg. v. Karl Elliger und Wilhelm Rudolph, fünfte, verbesserte Auflage, hg. v. Adrian Schenker © 1977 und 1997 Deutsche Bibelgesellschaft, Stuttgart Groves-Wheeler Westminster Hebrew Morphology, v. 4.14. J. Alan Groves Center for Advanced Biblical Research 2960 Church Road, Glenside, PA 19038-2000 U.S.A. Copyright © 1991-2010 The J. Alan Groves Center for Advanced Biblical Research (“The Groves Center”). All Rights Reserved. Version 1. 8. 6447 of 23213

² Greek Septuagint (LXX1) Kraft/Taylor/Wheeler Septuagint Morphology Database v. 4.7a Copyright © 2012, Bernard A. Taylor and Dale M. Wheeler. All rights reserved. Septuaginta, edited by Alfred Rahlfs Editio altera by Robert Hanhart ©2006 Deutsche Bibelgesellschaft, Stuttgart. See the file “LXX-Read me first” for more details. Version 5.5. Verse 23719 of 28971; Novum Testamentum Graece (New Testament in Greek) (NA28-T) Nestle-Aland, 28th Revised Edition, Edited by Institut für Neutestamentliche Textforschung Münster/Westfalen, Edited by Barbara and Kurt Aland, Johannes Karavidopoulos, Carlo M. Martini, Bruce M. Metzger. Copyright © 2012 by Deutsche Bibelgesellschaft, Stuttgart. Used by permission. Morphological tagging by William D. Mounce and Rex A. Koivisto Copyright © 2003 William D. Mounce. Copyright © 2013 OakTree Software, Inc. All rights reserved. Version 2.7. Verse 3816 of 7968

még szolgálímra és szolgálóleányaimra is kitöltök azokban a napokban³

Egy szemponttól hozom ide a történetet. Aki nem ismeri az Ószövetség és Újszövetség szövegét, annak nem tűnik fel a kettő közötti különbség. Az, ahogy Péter idézi Jóelt és az eltéréssel üzen. Igen, mert ez a Lélek munkája. Hogy lenézettek is részesülnek ajándékában, vezetésében. Ezt kell képviselnünk, nem elhallgatnunk, hanem közvetítenünk ige hirdetésünkkel. Meg azt, hogy ők Isten tulajdonai. Ezt, csak tanulás útján tudja meg az ige hirdető. Ott a tanulás elnyeri értelmét, megtermi gyümölcsét a társadalomban. Így lehel az ige hirdető életet a társadalomba és lesz az egyház Isten eszköze a gyengék oldalán, akik megértik, hogy Isten tulajdonaként vannak az Ő védelmében. És mennyi egyéb felelősségünk gyakorlása származik még a tanulásból, vagy nem származik és győz a halál, mint Ákán körül.

Szomorúan veszem ezek után tudomásul, hogy évenkénti kitöltésben kimerül a jegyzőkönyvek tanulsága tanulmányi ügyben. Azért több lenne az értelme egy kérdésnek. Nem? Vagy ha nem, minek kérdezzük. Apropos: minek is?

Ugyanez a problémám a többi kérdéssel is. Azért jól esik olvasni, hogy érnek bennünket hatások, melyek motiválnak bennünket tanulásra, továbbképzésre. Ezért akarunk tiszteletes, tudós lelkipásztorok lenni és nem adjuk alább ezt az igényességet. Hát ne is adjuk! Örülök az építő jellegű, inspiráló hatásoknak. Jó, ha látjuk a hagyományos gyülekezeti modellek, struktúrák felgyorsuló átalakulásában is a motivációt a tanulásra.

Sajnos jogos a kritika, hogy tanulás helyett a lelkész pályázatot ír, pedig nem ez lenne a dolga. Magyarul közös felelősségünk az a modell, mely lehetővé teszi a tanulást. De azért ez mindig belső igény marad, kívülről nem erőltethető és semmiféle keret nem pótolja a belső motivációt. Ne álmodjunk! Persze jogos a túlterheltség problémája a tanulás akadályaként, mint ahogy az is, hogy nem kevesebb a munka egy fogyó gyülekezetben. A szombat év kötelezővé tételét is javasolja valaki. Bár ott tartanánk már, hogy ilyesmiről is beszélhetünk.

Jó, hogy valaki kihasználja az interneten hozzáférhető tanulmányokban rejlő lehetőséget. Egy kicsit a járványhelyzet okozta új kihívások egyike ez a lehetőség. Tehát nem csak beszűkített bennünket a járvány. Hangsúlyeltolódás felé vitt bennünket a tanulás terén legalábbis azokat, akiket a világháló segített a tanulásban.

Örülök azoknak a válaszoknak, melyek a szélesebb körű összefogást nem vetik el a tanulás terén. Hát persze: az ismeretek megosztása nagy lehetőség.

Konkrét igényeink vannak a jegyzőkönyvek szerint: háromnapos cigánymissziós továbbképzés, szervezett alkalmakra invitáló meghívásokra várunk, mondván, hogy így nagyobb a készlet a jelenlétre, a Covid miatti otthoni olvasások után. Igen, kellenének szervezett közös alkalmak, ne mondjunk le róluk!

Az SRTA szerepét illetően is fogjunk most egy kicsit jobban össze, mint máskor. Köszönöm azoknak, akik minden tekintetben építő szerepet, sőt kiemelkedően fontosat tulajdonítanak nekünk. Köszönöm, hogy vannak akiknek igényük van rendezvényeinkre jönni és ezt le is írják. Igen, jó hallani, leírva látni: jó, hogy van teológia. Tudatosítanunk kell, hogy kölcsönösen hasznos a kapcsolat, teológiának, gyülekezetnek. Bizony sok lehetőség lehet ezekben a kapcsolatokban. Köszönöm a jó példákat: legátus fogadását, sárospataki tanárok hallgatásának igényét, katechéta gyakornok fogadását a gyülekezetben, a lelkészképzés támogatását.

---

³ <https://szentiras.hu/RUF/J%C3%B3el3>; <https://szentiras.hu/RUF/J%C3%B3el3>
<https://szentiras.hu/RUF/ApCsel2>

Valóban sokrétű feladat a továbbképzés és tényleg nagy utánajárást, felkészülést, szakirodalom olvasását igényli, ha képezzük magunkat és mint lehetőség, jó minden képzés, ha élni tudunk vele, de túl intézményesíteni szükségtelen. Ez is igaz. Csak remélni tudom, hogy a SRTA Felnőtt- és Továbbképzési Intézete jó irányba viszi ezt az ügyet.

Bajnak látom azt a passzivitást a jegyzőkönyvekben, mely semmilyen tanulságot nem lát a jegyzőkönyvek tanulmányokkal kapcsolatos válaszaiban. Nekik tényleg felesleges kérdést feltenni. A motiváció tekintetében a sokrétű szolgálat, folyamatos fejlődést igényel. Jól látja az, aki így gondolkodik. Aki nem, annak nincs igaza. Megszólítható legyen a gyülekezet – ez jogos igény. Ebben viszont mi is részesek vagyunk, felelősséggel. Mert hát adódhat sok probléma a gyülekezet összetételének átrendeződéséből, de a kihívásoknak meg kell felelnünk! Ennek a megfelelésnek az útja a tanulás. Ha kevés a tősgyökeres református, sok a vallástalan, más egyházból jönnek hozzánk, akkor ez a kihívás, erre kell felkészülnünk, ha vonzóvá akarjuk tenni a Biblia üzenetét.

Egyébként én is azzal örülök együtt, akik üdvözlik a kiskör létrejöttét. Ugyanígy örülök annak a megoldásnak, mely facebook csoportot hozott létre, keresve a kapcsolattartás lehetőségeit. Persze, hogy nincsenek zökkenőmentes megoldások, de próbálkozzunk! Napra készen lenni, nem egyszerű. Legyen az a képzés indokaként megjelölt visszatérés a covid előtti állapotokba. Minden kell, ami segíti a továbbképzést, ha a fogyás feldolgozására vonatkozóan, akkor azon a területen.

Már csak a konkrét témajavaslatok maradnak a jegyzőkönyvekből: szórványgondozás, gyakorlati teológia, bibliai kortörténet, poszt covid tréning, hiszen a lelkész is be volt zárva a járvány alatt. De van aki pszichológiát, pénzügyi ismereteket, pályázattal kapcsolatosat, gyülekezeti munkával, hitoktatással kapcsolatosat, műtárgyvédelemhez, állagmegóváshoz, műemlékvédelemhez kötődöt szeretne, vagy iszlám, életmód, önismereti párkapcsolati tréner, homiletikai, poimenikai kérdéskörben tájékozódna. Konkrét neveket is javasolnak a kollégák, mint például Bagdy Emőke, Tapolyai Emőke.

Ezek vagyunk a jegyzőkönyvek alapján. De legyünk többek! Ez a jövő feladata, melynek teljesítéséhez feltétlenül kell a múlt tapasztalata. Ha kritikában, értékelésben, álomban, vágyakozásban, mindegy, csak legyen, hogy miénk legyen a jövő, amelyet az Úr készít, nekünk, rajtunk keresztül másoknak. Úgy, hogy az élet erői szabaduljanak fel körülöttünk, nem úgy, mint Ákán körül, de úgy, hogy erről még a társadalom peremén levők is jó tapasztalatot szerezhessenek.

Jelentésem elfogadását kérem.

Tisztelettel és nagyrabecsüléssel:

2022. 06. 22.

Enghy Sándor